

- 2) Otwarcie rachunku papierów wartościowych przez mieszkańca państwa członkowskiego w instytucji bankowej poza Unią, takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, wchodzi w zakres pojęcia przepływów kapitału w związku ze świadczeniem usług finansowych w rozumieniu art. 64 ust. 1 TFUE.
- 3) Przyznana państwom członkowskim przez art. 64 ust. 1 TFUE możliwość stosowania ograniczeń w przepływie kapitału w związku ze świadczeniem usług finansowych dotyczy także ograniczeń, które, tak jak rozpatrywany w postępowaniu głównym przedłużony termin na określenie zobowiązania podatkowego, nie obowiązują usługodawcy ani nie określają warunków lub sposobu świadczenia usług.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litwa) – W, V/X

(Sprawa C-499/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuły 8 – 15 — Jurysdykcja w sprawach dotyczących zobowiązań alimentacyjnych — Rozporządzenie (WE) nr 4/2009 — Artykuł 3 lit. d) — Przeciwnstawne orzeczenia wydane przez sądy różnych państw członkowskich — Dziecko, które ma miejsce zwykłego pobytu w państwie członkowskim pobytu swojej matki — Jurysdykcja sądów państwa członkowskiego pobytu ojca w zakresie zmiany prawomocnego orzeczenia, które zostało wcześniej wydane przez te sądy, dotyczące miejsca pobytu dziecka, zobowiązań alimentacyjnych oraz wykonywania prawa do osobistej styczności — Brak]

(2017/C 112/10)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W, V

Strona pozwana: X

Sentencja

Artykuł 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, oraz art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych należy interpretować w ten sposób, że w sprawie takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, sądy państwa członkowskiego, które wydały prawomocne orzeczenie w sprawie dotyczącej odpowiedzialności rodzicielskiej i zobowiązań alimentacyjnych w odniesieniu do małoletniego dziecka, nie mają już jurysdykcji do rozpoznania żądania dotyczącego zmiany rozstrzygnięć zawartych w tym orzeczeniu, jeśli miejsce zwykłego pobytu tego dziecka znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego. Jurysdykcję do rozpoznania tego żądania mają sądy tego innego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.